

vedtaget, kunne vi være visse paa, at den Deel af Landssthinget, som hørte til Fleertallet ifjor og anviste os Veien, vil gaae med os. Jeg kan derfor ikke være enig med den ærede sidste Taler, som stillede op, at vi muligens ikke fik Loven, thi jeg er overbevist om, at vi faae den, enten vi tage det ene eller det andet Forslag. Disse Mænd sige ikke Noget det ene Aar, som de gaae fra det andet Aar. Jeg skal herned slutte og anbefale det ærede Thing at vedtage, det være sig nu Forslaget under Nr. 1 eller Nr. 2. Jeg vil ikke nu yttre mig om, hvorledes jeg selv agter at stemme, men jeg haaber, at et af Forslagene vil blive vedtaget.

Bale: Med Hensyn til Valget mellem Forslaget under Nr. 1 og Forslaget under Nr. 2 maa det være mig tilladt at fremkomme med et Par almindelige Bemærkninger. Stillingen er ikke ganske den samme nu som ved Sagens første Behandling, thi der har i Mellemtiden været nedsat et Udvalg, og Nedsættelsen af et saadant maa i en Sag som denne aabenbart have nogen Indflydelse paa den Maade, hvorpaa de enkelte Medlemmer i Salen, der ikke have haft Sæde i dette Udvalg, stille sig. Naar jeg spørger mig selv, hvilket af de to Forslag jeg foretrækker, vil jeg aabent erklære, at jeg foretrækker Forslaget under Nr. 1, og uden at opholde det ærede Things Tid meget længe kan jeg fremføre mine simple og korte Grunde dertil. Jeg troer, at Fæstevæsenet indeholder, om ikke en Forpligtelse til saa dog idetmindste et Billighedskrav paa, at Fæstereis Esterladte kunne blive ved Fæstestedet, hvorimod Forpagtningsforholdet medfører, at naar begge Parter have sluttet en Contract, og denne er udløben, staae de kvit og frit mod hinanden. Jeg finder altsaa et fyldigere Udtryk for den Hovedbetragtning af Bønderjordens Brug i det Hele taget, som er nedlagt i vor Fæstelovgivning, i Forslaget under Nr. 1 end i Forslaget under Nr. 2. Jeg er dog imidlertid ikke blind for, at der kunde være Hensyn at tage, som gjorde, at man maatte fravalde, hvad man anseer for det Nødtigste, for at tage noget Andet, naar dette var Noget, man kunde faae, hvorimod der ikke var mindste Udsigt til

at faae det Første. Om hvorvidt det forhold sig saaledes i den foreliggende Sag, skal jeg ikke udtale mig nu, men jeg skal blot gjøre den Anvendelse deraf, som jeg mener, man med Nytte kan gjøre ved andre Leiligheder. Med Hensyn til det Udvalg, der har behandlet Sagen, spørger jeg mig selv, hvorledes de Medlemmer, jeg selv har været med til at vælge ind i dette Udvalg, have stillet sig til Sagen, og jeg seer da, at af de 6 Medlemmer, jeg har givet min Stemme, have de 4 netop tilraadet Forslaget under Nr. 1. Rigsdagsmanden for Sorø Amts 5te Valgkreds (H. Hansen), der selv har været Fæster, Rigsdagsmanden for Maribo Amts 3te Valgkreds (Chr. Pedersen), der lever i en Deel af Landet, hvor der endnu bestaaer meget Fæstevæsen, Rigsdagsmanden for Svendborg Amts 2den Valgkreds (S. Sørensen), der har været Fæster, og Rigsdagsmanden for Hølbæk Amts 5te Valgkreds (S. Rasmussen), som har været i Forpagtningsforhold, hvilke Medlemmer altsaa maae være meget kyndige i Sagen, have ved at stille deres Forslag under Nr. 1 tilraadet os Andre at vedtage det. Jeg maa dog fremhæve, at af de øvrige Medlemmer i Udvalget har Ordføreren, der maa skee fremfor Nogen i denne Sal har været opmærksom paa Alt, hvad der kan tjene til Bedlighedsbønderens af Bønderjorden for Fæstereis, tilraadet os at vedtage det andet Forslag, og uden at fremkomme med nogen nærmere Udtalelse har et andet æret Medlem af Thinget, nemlig Rigsdagsmanden for Aalborg Amts 3die Valgkreds (S. Pedersen), der selv er Fæster, ikke været med de Fire til at stille Forslag under Nr. 1, ligesom endnu en Fæster, nemlig Rigsdagsmanden for Odense Amts 3die Valgkreds (M. Andersen), heller ikke har været med de Fire til at tilraade det. Jeg antager imidlertid, at disse 4 Medlemmer saa vel have overveiet i Udvalget, hvad de troe, der vil være det Nødtigste med Hensyn til dem og de Interesser, de vel nærmest ere kaldede til at støtte, at de ville kunne forsvare, at den Beslutning bliver vedtagen, som de have tilraadet at vedtage. Jeg antager nemlig, at det er en ligefrem Pligt, at Medlemmerne i et Udvalg søge at forelægge os deres Fors